
UITHUISPLAATSING:

DE BREUK EN DE WEG NAAR HERSTEL

LOUKA DEMEESTERE

BACHELORPROJECT 2024 - 2025

BACHELOR SOCIAAL WERK

**HO
GENT**

Inhoud

1	Integrale jeugdhulp	2
1.1	Gerechtelijke jeugdhulp	3
2	Maatregelen jeugdrechter	4
3	Invloed uithuisplaatsing	4
3.1	Uithuisplaatsing	4
3.2	Hechting	5
3.3	Ontwikkeling kinderen	6
3.4	Gevolgen op langere termijn	7
3.5	(On)voorwaardelijk ouderschap	7
4	Signs of safety	8
5	Uitdagingen terugkeer naar huis	8
5.1	Beslissing terugkeer naar huis	8
5.1.1	Veiligheid	9
5.1.2	Onvoorspelbaarheid van een terugkeer naar huis	9
5.2	Proces terugkeer naar huis	10
5.3	Terugkeer en nazorg	10
6	Sociaal werk	11
7	Conclusie	12
8	Bibliografie	13

Inleiding

De bijzondere jeugdzorg in Vlaanderen speelt een cruciale rol in het waarborgen van de veiligheid en het welzijn van kinderen en jongeren die opgroeien in een kwetsbare of verontrustende opvoedingssituatie. In 2022 telde België 35.245 kinderen en jongeren die betrokken zijn in de gerechtelijke jeugdhulp (Opgroeien, 2022). In 2023 werden 4749 kinderen en jongeren opgestart in een voorziening of pleegzorg, zowel vrijwillig als gerechtelijk (Opgroeien, 2023). Mijn stageplaats vzw Jeugdzorg Liaan neemt hierin ook haar rol op.

Vzw Jeugdzorg Liaan begeleidt kinderen en jongeren (3-18 jaar) in kwetsbare of verontrustende opvoedingssituaties. Wanneer hun veiligheid in het gedrang komt, kan de jeugdrechter beslissen om het kind (tijdelijk) uit huis te plaatsen (vzw Jeugdzorg, 2024). Als contextbegeleider ben je contactpersoon van de ouders. Het doel is een veilige en positieve leefomgeving creëren door de krachten binnen het gezin te versterken. Zodat hulpverlening overbodig wordt en een veilige terugkeer naar huis mogelijk is (vzw Jeugdzorg, 2024).

De Verenigde Naties benadrukken het belang van het gezin voor kinderen als volgt: *“Aangezien het gezin de hoeksteen van de samenleving vormt en de natuurlijke omgeving voor de ontplooiing, het welzijn en de bescherming van kinderen is, moeten alle inspanningen er in de eerste plaats op gericht zijn dat het kind onder de zorg van zijn/haar ouders kan blijven of worden teruggebracht of, in voorkomend geval, onder die van naaste familieleden. De staat moet waarborgen dat gezinnen toegang hebben tot ondersteuning bij hun zorgtaken (VN, 2010)”*

Deze richtlijn zet aan tot nadenken. Is een uithuisplaatsing altijd de beste oplossing. Hoe ervaart een kind het losgerukt worden uit zijn vertrouwde omgeving en hoe moeilijk is de weg terug naar huis?

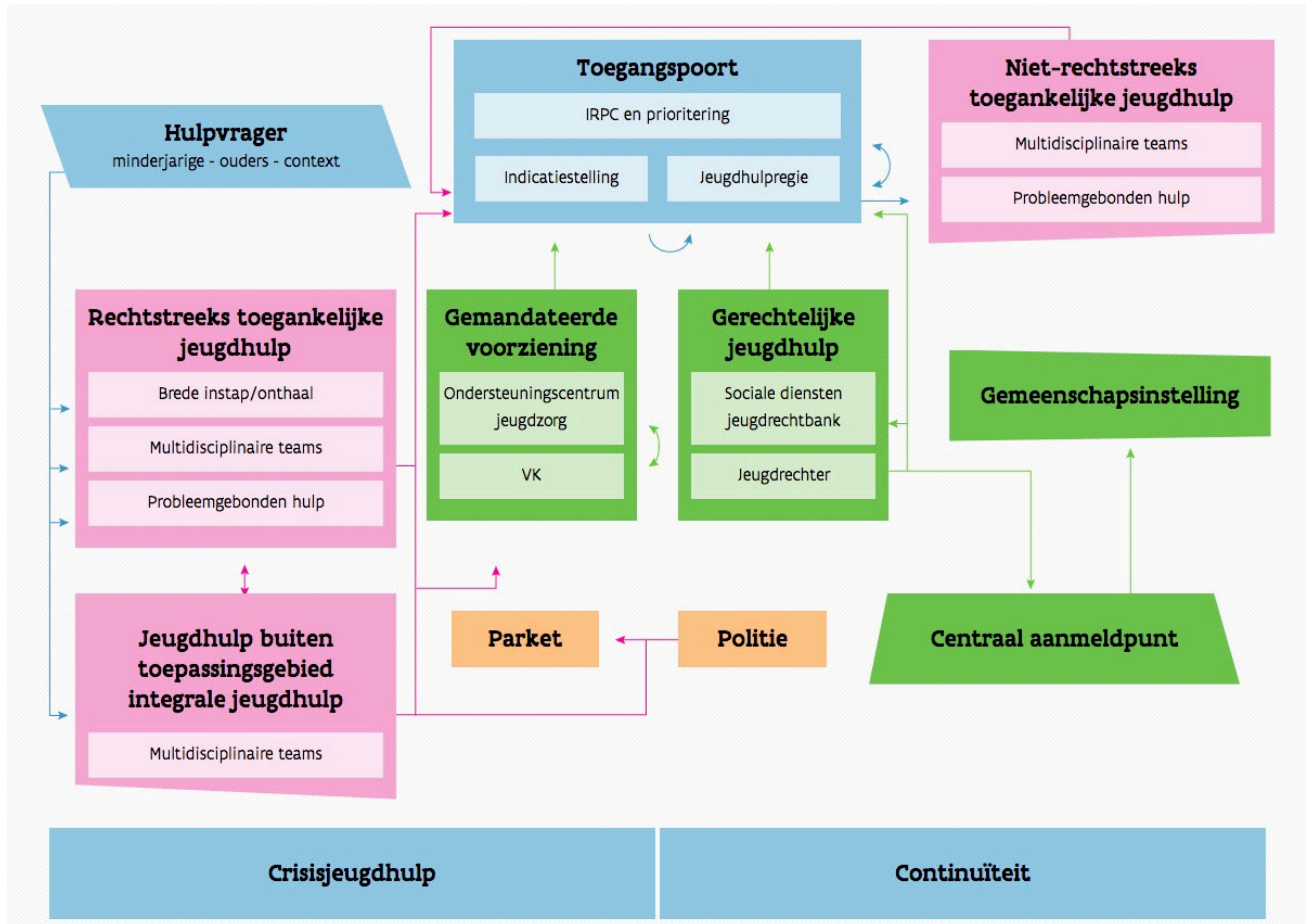
Voor dit artikel maakte ik gebruik van verschillende onderzoeksmethoden die waardevolle bijdragen leverden aan de inhoud. Mijn literatuurstudie verschaft inzichten in de effecten van een uithuisplaatsing op kinderen, ouders en hun omgeving. Ook bood deze essentiële achtergrondinformatie over de bijzondere jeugdzorg, met een specifieke focus op de gerechtelijke jeugdhulp.

Daarnaast voerde ik diverse interviews met betrokken partijen, die ieder hun perspectief deelden over een uithuisplaatsing en de terugkeer naar huis. Zo sprak ik op 9 januari 2025 met Xavier Neiryndck, contextbegeleider bij vzw Jeugdzorg Liaan. Op 22 januari 2025 ging ik in gesprek met een twaalfjarig meisje die tot op heden in Liaan verblijft, om naar haar persoonlijke verhaal te luisteren. Verder interviewde ik op 7 januari 2025 haar moeder en stiefvader. Mijn laatste interview vond online plaats op 26 januari met Veerle Vanduffel, jeugdadvocate in de jeugdrechtbank van Leuven.

Tot slot maakte ik gebruik van de logboeken, gesprekken en observaties die ik maakte gedurende mijn stage.

1 Integrale jeugdhulp

Om de complexiteit van uithuisplaatsingen en het proces van een terugkeer naar huis volledig te begrijpen, is het belangrijk om de bredere context van de bijzondere jeugdzorg te schetsen. Deze valt onder het kader van de integrale jeugdhulp, zie afbeelding (Opgroeien,z.d.).

Minderjarigen en hun ouders kunnen met hun hulpvraag meteen terecht bij de **rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp (RTJ)**. Dit betreft **vrijwillige hulpverlening** die zonder tussenkomst van een verwijzer toegankelijk is (Opgroeien, z.d.). Indien er meer ondersteuning nodig is, kan vrijwillig beroep gedaan worden op gespecialiseerde diensten (Vlaanderen, z.d.).

Bij de **niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp (NRTJ)** kunnen ouders en kinderen niet zelfstandig hulp aanvragen. Deze valt zowel onder **vrijwillige** als **gedwongen** hulpverlening. De toegang tot langdurige, intensieve en gespecialiseerde jeugdhulp wordt geregeld door de intersectorale toegangspoort. Deze instantie heeft als taak te bepalen wie in aanmerking komt voor welk type hulpverlening (Opgroeien, z.d.).

Wanneer de hulp bij een verontrustende situatie niet verder kan, kan de hulpverlener zich wenden tot een gemandateerde voorziening (Opgroeien, z.d.). In Vlaanderen zijn er twee gemandateerde voorzieningen die deze rol vervullen: de ondersteuningscentra jeugdzorg (OCJ) en de vertrouwenscentra kindermishandeling (VK) (Opgroeien, z.d.). Zij onderzoeken of de samenleving het nodig vindt om tussenbeide te komen, de maatschappelijke noodzaak (Jeugdhulp, 2023).

1.1 Gerechtelijke jeugdhulp

Hulpverleners kunnen gezinnen aanmelden bij het OCJ of het VK. Ouders en jongeren vanaf 12 jaar moeten hiervoor akkoord gaan, maar deze hulpverlening is niet meer vrijblijvend. Een jongere of ouder kan niet zelfstandig besluiten om de hulp te veranderen of te beëindigen. Deze beslissing wordt gezamenlijk genomen in overleg (Kinderrechtencommissariaat, 2025).

Indien er geen akkoord is, kan de situatie gemeld worden bij het parket. Het parket oordeelt over de situatie en of het nodig is om de jeugdrechter in te schakelen. Zodra de jeugdrechter ingeschakeld wordt, spreken we over **gedwongen** jeugdhulp. Het mandaat van de jeugdrechter is om een beslissing te nemen over wat nodig is voor het kind of de jongere om veilig te kunnen opgroeien.

Gezinnen kunnen om vier redenen in contact komen met de gerechtelijke jeugdhulp (Opgroeien, z.d.):

1. Verontrustende situatie
2. Hoogdringende maatregel: acute crisissituatie
3. Ontzetting uit ouderlijk gezag
4. Plegen van een jeugddelict

Het decreet van 12 juli 2013 betreffende de integrale jeugdhulp omschrijft een verontrustende situatie als volgt *“een situatie die de ontwikkeling van een minderjarige bedreigt doordat zijn psychische, fysieke of seksuele integriteit wordt aangetast of doordat zijn affectieve, morele, intellectuele of sociale ontplooiingskansen in het gedrang komen, waardoor het aanbieden van jeugdhulpverlening maatschappelijk noodzakelijk kan zijn* (Vlaamse overheid, 2013).” Ik bespreek enkel de verontrustende situaties in dit artikel, aangezien dat dit de voornaamste reden van aanmelding is in Liaan.

De jeugdrechter wordt bijgestaan door de sociale dienst van de jeugdrechtbank (SDJ) (Kinderrechtencommissariaat, 2025). Consulents (SDJ) hebben de opdracht om een maatschappelijk onderzoek te voeren. Hierbij wordt de verontrustende situatie onderzocht vooraleer de jeugdrechter een beslissing zal nemen. Zij zullen samen met het gezin op zoek gaan naar wat de beste oplossing is om veilig te kunnen opgroeien (Kinderrechtencommissariaat, 2025).

Wanneer de consulente een goed overzicht heeft op de situatie, legt deze een voorstel voor aan de jeugdrechter. Na de beschikking (voorlopige maatregel) en het maatschappelijk onderzoek wordt de situatie behandeld door de jeugdrechtbank. Na de zitting ten gronde zal de jeugdrechter een vonnis uitspreken, een beslissing over wat het kind of de jongere nodig heeft (Opgroeien, z.d.).

2 Maatregelen jeugdrechter

In een verontrustende situatie kan de jeugdrechter verschillende beslissingen nemen, zoals (Opgroeien, z.d.):

- Het kind mag thuis blijven, maar er moet een plan worden opgesteld samen met het kind, de ouders en het netwerk om ervoor te zorgen dat het kind veilig kan opgroeien.
- Het kind mag thuis blijven, maar moet bepaalde voorwaarden naleven, zoals het vermijden van contact met bepaalde personen of het regelmatig naar school gaan.
- Het kind krijgt begeleiding waarbij een hulpverlener regelmatig thuis langskomt.
- Het kind verblijft tijdelijk bij iemand anders of in een ander gezin.
- Het kind wordt tijdelijk geplaatst in een voorziening voor jeugdhulp.

Als er geen andere alternatieven zijn, zal het kind geplaatst worden (V. Vanduffel, persoonlijke communicatie, 26 januari 2025).

3 Invloed uithuisplaatsing

De Amerikaanse jeugdbeschermer Kevin Campbell zag steeds weer jongeren die kort na de stop van de begeleiding verslaafd raakten, in de psychiatrie belanden, afgeden tot crimineel of als jongere opnieuw te maken kregen met jeugdbescherming. Deze vicieuze cirkel moest stoppen. Campbell kon niet anders dan toegeven dat de meeste kinderen in een voorziening of pleegzorg niet beter worden (Eimers, D., 2020).

Een uithuisplaatsing wordt vaak als tijdelijke maatregel ingezet om de veiligheid van een kind te waarborgen. Toch roept deze maatregel vragen op over de werkelijke effectiviteit, gezien de ingrijpende gevolgen voor het kind en het gezin.

3.1 Uithuisplaatsing

Jeugdadvocate, Veerle Vanduffel merkt in de praktijk op dat er weinig beroep wordt gedaan op jeugdadvocaten tijdens het nemen van een beslissing omtrent een mogelijke uithuisplaatsing. Jeugdrechters vinden het vaak niet nodig om jeugdadvocaten op te roepen, omdat ze ervan overtuigd zijn dat ze een beslissing kunnen nemen zonder hun inbreng. Ze nemen vaak een beslissing op basis van een verslag, terwijl jeugdadvocaten voor sommige jongeren het verschil zouden kunnen maken (V. Vanduffel, persoonlijke communicatie, 26 januari 2025).

In veel gevallen ontbreekt tijdens de uithuisplaatsing aan tijd om een gesprek te voeren met het gezin (Bartelink, C., et al., 2023). Hierdoor worden ouders vaak pas achteraf geïnformeerd over de redenen van uithuisplaatsing. Ouders ervaren vaak gevoelens van onrechtvaardigheid en onbegrip. De uithuisplaatsing van een kind is vaak een traumatische ervaring voor zowel het kind als de ouders. Ouders ervaren vaak gevoelens van onrechtvaardigheid en onbegrip. Het laat een diepe wonde na die zelden volledig heelt (Pleegzorg, 2015).

Bij één van de gezinnen in Liaan werden hun twee kinderen geplaatst op zeer jonge leeftijd, de oudste zoon verblijft in Liaan. Afgelopen jaar kregen ze een dochter, ook zij is intussen uit huis geplaatst in een pleeggezin.

“Vrijdagnamiddag kwam vader terug van de winkel toen de assistente sociale politie hem stond op te wachten met melding dat hun baby ging “afgenomen” worden. Vader heeft de kans gezien om via de achterdeur binnen te glippen en alle deuren op slot te doen. Men is dan met heel wat lawaai en meerdere politiewagens naar het adres gekomen. Vader heeft zich ondertussen opgesloten in een kamer.

Via het dak heeft de politie zich uiteindelijk toegang kunnen verschaffen. De huisgenoot had zich ondertussen verzet en werd gehandboeid. Uiteindelijk heeft men de baby toch kunnen verwijderen van vader en werd ze meegenomen. Welke reden? Dat weten de ouders niet.

Ouders slapen al meerdere dagen nauwelijks, kunnen niet eten...mama is 4 kg vermagerd Ze snappen de situatie niet. Ze liepen alle ziekenhuizen en hulpverleners af (Anoniem, logboek, z.d.)"

Een andere moeder deelt haar verhaal: *"De uithuisplaatsing van mijn dochter was zeer onduidelijk en vrij plots. Van het ene moment op de andere werd mijn dochter meegenomen, zonder overleg of voorbereiding. Dat doe je niet zo, het is onmenselijk. In de plaats van direct een instelling als oplossing te zien, had er eerst gekeken kunnen worden naar andere mogelijkheden. Er was weinig familie, maar ze waren er wél."*

3.2 Hechting

Een uithuisplaatsing heeft een directe invloed op de (onverbreekbare) band tussen ouders en kind (Bartelink, C., 2011). Het doorbreekt een familiesysteem, waardoor zowel ouders als kind een gevoel van verlies en rouw ervaren (Bartelink, C., et al., 2023).

Vanuit de hechtingstheorie en intergenerationale stroming wordt sterk benadrukt dat deze band essentieel is voor de ontwikkeling van het kind. Volgens Bowlby, een grondlegger van de hechtingstheorie, heeft iedere scheidingservaring van het kind met zijn biologische ouders negatieve gevolgen voor de persoonlijke ontwikkeling van het kind (Prof. dr. J.M.A.M. Janssens & drs. A.A.M. Kemper, 2014).

Hechting is een psychologisch concept dat de fundering vormt voor hoe mensen relaties opbouwen en onderhouden. Het verwijst naar de emotionele band die een kind ontwikkelt met zijn opvoeders (Legemaat, M., 2024).

De hechting van een kind aan zijn ouders wordt bepaald door de sensitiviteit en responsiviteit van de ouders. Sensitief verwijst naar het vermogen van ouders om in te spelen op de behoeften, signalen en emoties van hun kind. Responsiviteit houdt de manier in waarop ouders liefdevol en zorgzaam reageren op deze signalen. Het gaat er ook over dat ouders emotioneel en fysiek aanwezig zijn voor hun kind (Gedragswijs, 2025).

Geplaatste kinderen hebben vaak al voor de uithuisplaatsing een onveilige hechting. De Amerikaanse psycholoog Ainsworth omschrijft vier typen gehechtheid (Ainsworth, M., 1969):

1. Onveilig -vermijdende hechting
2. Veilige hechting
3. Onveilig – afwerende hechting
4. Gedesorganiseerde hechting

In de praktijk zien we dat de uithuisplaatsing de onveilige hechting nog versterkt.

"Voor veel kinderen is Liaan niet de eerste voorziening. Elke nieuwe voorziening betekent wennen aan andere leefregels, nieuwe gezichten en het opnieuw opbouwen van vertrouwen. Dit constante wisselen van omgeving kan de hechting bemoeilijken, omdat kinderen keer op keer afscheid moeten nemen en zich steeds opnieuw moeten hechten aan nieuwe opvoeders (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025)."

Jeugdtherapeut Collete werkt in een gesloten afdeling voor meisjes (12-18 jaar) die geplaatst worden door de jeugdrechter. Zij vertelt over haar ervaring met (onveilige) hechting: *"Als je enkel afwijzing kent en weinig of geen liefde hebt ervaren, dan ga je elders bevestiging zoeken. Hoe onveiliger de hechting, hoe vatbaarder*

voor onveilige invloeden, vooral in relaties. Zo vallen onze meisjes wel vaker ten prooi aan pooiers of dealers (Visie, 2024)”.

3.3 Ontwikkeling kinderen

Kevin Browne, professor forensische psychologie en kindergezondheid (university of Nottinham, UK), voerde onderzoek naar het risico op schade bij jonge kinderen in een voorziening.

Er heerst een algemene erkenning dat een voorziening geassocieerd wordt met negatieve gevolgen voor de ontwikkeling van kinderen (Browne, K., 2009). Een mogelijke verklaring hiervoor kan de beperkte en vaak inconsistente zorg en aandacht zijn die kinderen in een voorziening ontvangen (ChatGPT, 2024). In Liaan is dit niet anders: er zijn veel wisselende opvoeders en dagelijks staan er andere begeleiders in de leefgroep. Elke opvoeder hanteert een eigen opvoedingsstijl, waardoor dat de ene begeleider een kind beter ligt dan de andere (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

“De opvoeders zijn met zoveel, er zijn constant nieuwe mensen die verwachten dat ik blij ben om hen te zien of verwachten dat ik hen alles toevertrouw, zegt een elfjarig meisje (anoniem, logboek, 20 november 2024).”

Vooral jonge kinderen lopen tijdens een residentieel verblijf een aanzienlijk risico op diverse ontwikkelingsproblemen. Onderzoek toont aan dat kinderen tot vier jaar die in een residentie verblijven, moeilijkheden ondervinden op volgende zaken (Browne, K., 2009):

- Groei problemen: gewicht, lengte en hoofdomtrek
- Gehoor- en zichtproblemen als gevolg van slechte voeding en/ of onderstimulering
- Achterblijven van motorische vaardigheden
- Slechte gezondheid
- Ontwikkelen van fysieke en leerstoornissen als gevolg van een combinatie van motorische achterstanden en vertraagde ontwikkeling

Ook oudere kinderen lopen schade op door in een residentiële voorziening te verblijven:

- Sociale en gedragsproblemen:

“Wanneer een puber geplaatst wordt, speelt schaamte vaak een grote rol, vooral tegenover vrienden. Mensen kunnen in een voorziening niet zo maar binnenlopen, dat zou een droom zijn. Fysieke contacten zijn daardoor beperkter. Tegenwoordig biedt multimedia wel mogelijkheden om contact te houden. Als pubers zich schamen voor hun situatie of niet willen dat anderen ervan weten, creëren ze vaak een aparte wereld (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).”

- Vertonen gedrag dat lijkt op autisme
- Vaker hechtingsproblemen
- Vaak lage IQ scores en slechte cognitieve prestaties:

“Een voorziening kan een positieve invloed hebben op de schoolse ontwikkeling van een kind. De structuur en rust kunnen de jongere helpen zich beter te concentreren. Het kan ook anders uitpakken: de vele verandering en aanpassingen kunnen overweldigend zijn, waardoor er weinig ruimte overblijft om nieuwe leerstof te verwerken (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).”

3.4 Gevolgen op langere termijn

De gevolgen van een uithuisplaatsing gaan verder dan de kindertijd, deze zijn ook zichtbaar op langere termijn. Bij volwassenen die in het verleden uit huis geplaatst zijn, werd gemiddeld een hogere mate aan crimineel gedrag waargenomen (Seker, S., et al., 2021). Verder gaat dit ook gepaard met langdurige uitdagingen, zoals moeite met het afronden van een opleiding, het vinden van werk, het behouden van een stabiele woonsituatie en het opbouwen van een sterk sociaal netwerk (Seker, S., et al., 2021).

Uithuisplaatsing kan in de volwassenheid leiden tot mentale gezondheidsproblemen en een verhoogd risico op een zwangerschap op jonge leeftijd. (Koning, N., 2023).

Het is grotendeels onbekend welke factoren verantwoordelijk zijn voor deze negatieve uitkomsten op latere leeftijd. Enerzijds kunnen de reeds bestaande kwetsbaarheden van vóór de uithuisplaatsing, de jongeren vatbaarder maken voor ongunstige uitkomsten (Averdijk, M., et al., 2017).

Anderzijds kan het weghalen van kinderen en jongeren uit hun vertrouwde omgeving de negatieve uitkomsten verergeren. Het verbreken van bestaande relaties, ook buiten de ouder en kind band, kan leiden tot instabiele hechtingen en een gevoel van isolatie. Zelfs het beëindigen van schadelijke of ongezonde relaties kan stress veroorzaken. Het verbreken van hechtingen kan leiden tot een verminderd gevoel van zingeving in het leven. Dit kan leiden tot problematisch gedrag, waaronder zowel internaliserend als externaliserend gedrag (Averdijk, M., et al., 2017).

3.5 (On)voorwaardelijk ouderschap

Bruno Vanobbergen, de vroegere Vlaamse Kinderrechtencommissaris schrijft *“Elke uithuisplaatsing schudt leefwerelden door elkaar. Ook voor de ouders betekent de uithuisplaatsing van hun kind vaak een breuklijn in hun leven* (Leysen, N, 2019).”

Ouders die te maken krijgen met de uithuisplaatsing van hun kinderen, ervaren vaak een gebrek aan maatschappelijk begrip. Wanneer de rechters beslissen dat een uithuisplaatsing in het belang van het kind is, raken biologische ouders vaak uit beeld van de betrokken diensten. Ze ondervinden grote moeite om ondersteuning te vinden voor hun eigen verdriet (Broadhurst, K., Mason, C., 2017).

Ouders ervaren vaak een diep gevoel van verlies, zowel door het wegvallen van de dagelijkse omgang met hun kinderen als door het verlies van controle over hun opvoeding. Ze worstelen met de veranderingen in hun situatie en met het vinden van hun (nieuwe) rol als ouder (Salem, R. S, 2019).

Een mama deelt haar ervaring: *“Je stopt met ouder zijn, je kan niet opvoeden en je kan er niet zijn. Ik zie aan mijn dochter dat ze geïnstitutionaliseerd is. Sinds de plaatsing is mijn dochter achteruit gegaan in zelfstandigheid, ze wordt in de voorziening minder gestimuleerd om zelfstandig taken te doen. Ook heeft ze aan tafel de gewoonte om haar plaats te claimen door haar ellebogen te gebruiken. In de voorziening is het de gewoonte om te wachten tot iedereen klaar is met eten, hierdoor is haar tempo zeer traag omdat ze anders toch moet wachten op de andere kinderen* (Anoniem, persoonlijke communicatie, 7 januari 2025).”

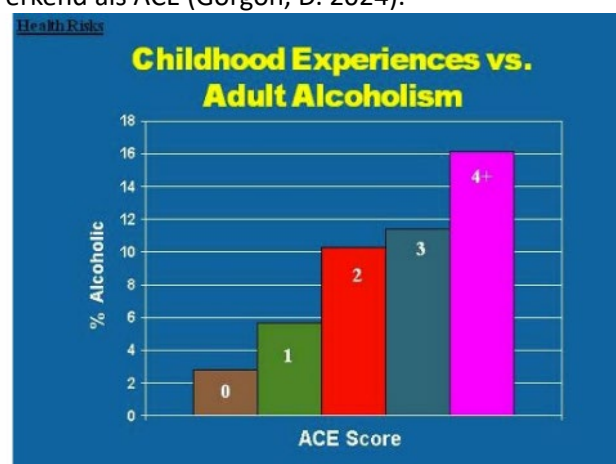
4 Signs of safety

In vzw Jeugdzorg Liaan hebben ze recent trajecten 'signs of safety' opgestart. Deze benadering richt zich op de sterke kanten van het gezin en het vinden van oplossingen binnen hun eigen context. Daarnaast wordt er intensief gewerkt met het netwerk, wat op lange termijn de kans vergroot dat de minderjarige terug kan opgroeien in zijn netwerk. Signs of safety draagt bij aan minder uithuisplaatsingen en minder weerstand bij het cliëntsysteem. Wanneer uithuisplaatsing wel noodzakelijk is, draagt de benadering bij aan kortere trajecten (De Clercq, L., et al., 2022).

Een belangrijk aspect van 'Signs of Safety' is psycho-educatie, zowel voor ouders als voor hun netwerk. Dit wordt geïllustreerd aan de hand van het concept **Adverse Childhood Experiences (ACE's)**, oftewel negatieve kindervaringen. Hoe hoger een kind scoort op deze ACE's, hoe meer risico het kind loopt op gezondheidsproblemen. Recent werd ook uithuisplaatsing erkend als ACE (Gorgon, D. 2024).

ACE's leiden tot toxische stress met volgende gevolgen (Public Health Network Cymru., 2017):

- Het lichaam en de hersenen blijven voortdurend in de alarmfase staan.
- Het venster van tolerantie wordt kleiner, waardoor iemand sneller uit balans raakt.
- Er wordt een overmaat aan cortisol geproduceerd, het stresshormoon.
- Essentiële neurologische verbindingen in de hersenen, die cruciaal zijn voor een gezonde ontwikkeling, worden niet gevormd.

Bron: "The impact of early life trauma on health & disease" (Ruth Lanius 2010)

Toxische stress kan ontstaan door langdurige ervaringen zoals misbruik, mishandeling of intrafamiliaal geweld (IFG). Ook kinderen in pleegzorg of in een voorziening kunnen in een toestand van toxische stress verkeren of erin blijven vastzitten (Gorgon, D. 2024).

5 Uitdagingen terugkeer naar huis

Naast de negatieve invloed die een uithuisplaatsing kan veroorzaken bij kinderen, ouders en netwerk kan een uithuisplaatsing voor de nodige rust en stabiliteit zorgen. Kinderen kunnen op een positieve manier gestimuleerd worden. Deze tijdelijke afstand van thuis kan hen helpen om opnieuw grip te krijgen op hun leven en op te groeien in een beschermende omgeving.

Desondanks is het van groot belang dat het kind uiteindelijk terug kan keren naar huis, wanneer de situatie het toelaat. Het biedt het kind de mogelijkheid om weer deel uit te maken van het gezin en zijn of haar leven te hervatten in een vertrouwde omgeving. Een terugkeer naar huis gaat vaak gepaard met uitdagingen.

5.1 Beslissing terugkeer naar huis

Een terugkeer naar huis moet altijd stapsgewijs gebeuren. Het proces vereist zorgvuldige afwegingen van verschillende factoren. Daarnaast is het nemen van een beslissing over de terugkeer naar huis altijd een teambeslissing.

5.1.1 Veiligheid

Een uitdaging bij het nemen van deze beslissing is het beoordelen van de veiligheid van de thuissituatie. Wat maakt een omgeving voldoende veilig voor een kind om er te kunnen opgroeien?

In Nederland definiëren Ten Berge en Bakker veiligheid als volgt: *‘Het kind kan structureel rekenen op een volwassene die voorziet in zijn basale fysieke en emotionele behoefte, die hem beschermt tegen gevaar en die daarin continuïteit en voorspelbaarheid biedt’* (Ten Berge, Bakker, 2017).

Xavier Neiryck, contextbegeleider bij vzw Jeugdzorg Liaan vertelt in een interview over de belangrijkste factoren die voor hem een rol spelen in het nemen van de beslissing. Stabiliteit en structuur zijn belangrijke factoren, maar ook de medewerking en bereidheid van ouders. Als ouders pedagogisch niet sterk zijn, maar wel bereid zijn te luisteren naar tips of een cursus willen meevolgen, biedt dat perspectief. Er verblijft momenteel een jongen in Liaan die mogelijks naar huis zou kunnen, maar de medewerking van moeder ontbreekt (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025). *“Als moeder zegt dat het haar niet interesseert, dan wordt het een moeilijk verhaal”*, benadrukt Xavier.

Het is belangrijk om te onderzoeken waarom het kind destijds geplaatst werd. Is het probleem dat tot de plaatsing leidde verminderd? Hierbij is het van belang dat er voldoende gewerkt werd aan de onderliggende oorzaken en aan het verhogen van ouders hun draagkracht. Ook praktische zaken spelen een rol bij de terugplaatsing zoals een woonst, voldoende financiële middelen en een eigen plek voor het kind in huis (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

Veerle Vanduffel, jeugdadvocate in jeugdrechtsbank Leuven, ziet veiligheid als volgt: kinderen moeten niet alleen fysiek veilig zijn, maar ook mentaal veilig opgroeien. Fysieke veiligheid betekent beschermd zijn tegen geweld en misbruik. Maar echte veiligheid gaat verder dan dat. Kinderen moeten ook de ruimte krijgen om kind te zijn, zich te ontwikkelen, naar school te gaan, met de juiste begeleiding en ondersteuning (V. Vanduffel, persoonlijke communicatie, 26 januari 2025).

5.1.2 Onvoorspelbaarheid van een terugkeer naar huis

Hulpverleners beschikken niet over een glazen bol, het beslissen over een terugkeer naar huis brengt altijd onzekerheden met zich mee. Toekomstige veranderingen, zoals nieuwe partners of onverwachte situaties, zijn niet te voorspellen. Een voorbeeld hiervan is een moeder die na haar vrijlating uit de gevangenis haar voorwaarden schond door een relatie met een ex-gedetineerde. Wat leidde tot een terugkeer naar de gevangenis (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

Bovendien is het vaak moeilijk te voorzien hoe de dynamieken binnen een gezin zich zullen ontwikkelen. Loyaliteitsconflicten kunnen een uitdaging zijn. Kinderen die soms niets meer mogen zeggen over hun situatie of te horen krijgen dat ze niet meer met een hulpverlener mogen praten. In sommige culturen wordt een plaatsing als een grote schande gezien voor de familie. Het gezin kan opnieuw hervallen in oude patronen (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

De uitdaging bestaat erin om voldoende vertrouwen te hebben in de ouders. *“Bijvoorbeeld een meisje van twaalf jaar die zich in de puberteit bevindt, mag in juni terug naar huis. Als contextbegeleider moeten we erin geloven dat ouders in staat zijn om op een goede manier met haar gedrag te kunnen omgaan of op tijd de juiste hulp in te schakelen. Het gezin is financieel ook kwetsbaar, doordat ze schulden moeten afbetalen, je hoopt dat hun werk en inkomen stabiel zal blijven, zegt Xavier.”*

5.2 Proces terugkeer naar huis

Wanneer kinderen geplaatst worden, is dit geen kwestie die binnen enkele maanden kan worden opgelost. Vanaf dat het kind geplaatst is, is de jeugdrechter zeker dat het kind veilig is en beschikt over een plaats in een voorziening. Voordat de jeugdrechter besluit om het kind terug naar huis te laten gaan, wordt dit zorgvuldig overwogen en afgewogen (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

Veerle Vanduffel, jeugdadvocate merkt hierin ook op dat er vanuit de jeugdrechtbank soms weinig erkenning is voor de vooruitgang van ouders. Dit leidt ertoe dat jeugdrechters terughoudend zijn om een kind terug naar huis te laten gaan. *“Het is nu eenmaal de realiteit dat kinderen opgroeien in gezinnen waar het bijvoorbeeld financieel minder evident is, maar je kan niet elk kind ergens anders gaan plaatsen omdat het daar beter is. Je moet niet het ideale willen, als rechters zien dat ouders een goede evolutie hebben doorgemaakt en de veiligheid van het kind is daar gegarandeerd, dan moeten rechters die stap durven wagen,* zei Veerle (V. Vanduffel, persoonlijke communicatie, 26 januari 2025).”

Dit grondige proces staat soms in contrast met het tempo van de ouders, dat vaak aanzienlijk hoger ligt. Ouders willen vaak sneller vooruitgang boeken en een terugkeer naar huis realiseren. Ouders zien soms bepaalde zaken niet, zoals bijvoorbeeld ouders die beweren geen drugs meer te gebruiken, maar daar in werkelijkheid niet eerlijk over zijn (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

Het verloop van zo’n traject is meestal niet strikt vastgelegd in concrete termijnen. Jeugdrechters en consulenten vermijden doorgaans om zich vast te pinnen op dergelijke tijdslijnen (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

Tijdens een gesprek met een twaalfjarig meisje werd duidelijk dat zij hierdoor vaak perspectief mist. Het ontbreken van concrete termijnen maakt het voor kinderen moeilijk om houvast te vinden in een situatie die al onzeker en stressvol is (Anoniem, persoonlijke communicatie, 22 januari 2025).

Ouders delen hun ervaring met de uitbreiding van bezoeken: *“Wanneer het moment nadert dat onze dochter terug moet naar de voorziening, verandert haar gedrag drastisch. Ze weigert te douchen, heeft geen zin om in te pakken en klaagt over buikpijn of geen honger te hebben. De zondagnamiddagen zijn keer op keer bijzonder moeilijk voor ons. Onze dochter verlangt ernaar thuis te zijn, wij ook* (Anoniem, logboek, 3 november 2024).”

5.3 Terugkeer en nazorg

De terugkeer van een kind naar huis brengt verschillende uitdagingen met zich mee. Het contact met gezinnen wordt daarna vaak minder frequent, hulpverleners hebben niet altijd verder zicht op hoe het met het kind gaat. Wanneer het dossier wordt afgesloten verdwijnen ouders vaak van de radar of nemen ze via sociale media kanalen contact op (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

Het is moeilijk te zeggen welke impact de plaatsing op een kind heeft gehad. Het kan zijn dat een kind positieve ervaringen heeft opgedaan, maar het kan ook zijn dat de ervaring zo ingrijpend was dat het moeilijk is om het vertrouwen in het systeem te herstellen (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025).

“Bijvoorbeeld dat twaalfjarig meisje zal voor de rest van haar leven geen goed beeld hebben van justitie. De contacten met politie en het geloof in een rechter is iets dat zeer moeilijk te herstellen zal zijn. Ze heeft bij hen zoveel ontgoocheling opgelopen”, zegt Xavier.

Er is soms ook een vicieuze cirkel die moeilijk te doorbreken is. Ouders van kinderen in Liaan die als kind zelf geplaatst zijn geweest, jongeren wiens familie ook werd geplaatst of kinderen die vertrokken zijn, waarvan hun kinderen later werden geplaatst (X. Neiryck, persoonlijke communicatie, 9 januari 2025). Xavier Neiryck zegt: *“Je hebt het lot niet altijd in eigen handen. Je hebt er bij die het goed doen en anderen waar het bij fout loopt.”*

Ouders benoemen als grootste uitdaging het opnieuw opvoeden van hun dochter. Ze is het gewoon van in een instelling te zitten, daar wordt veel gedaan voor haar. Moeder had het in het begin heel moeilijk om te aanvaarden dat haar dochter op veel jongere leeftijd meer kon dan dat ze nu kan. In de voorziening wordt haar verteld wanneer het tijd is voor bepaalde taken. Op haar twaalf zou het vanzelfsprekend moeten zijn dat ze haar tanden poetst zonder dat anderen het haar hoeven te zeggen. Dit zijn dagelijkse gewoonten die zij opnieuw moet aanleren. Ze zal nog meer moeten gestimuleerd worden in zelfstandigheid en het initiatief nemen (Anoniem, persoonlijke communicatie, 7 januari 2025).

Er moeten verschillende praktische zaken worden aangepakt, zoals het aanpassen van de ochtendplanning. Wat betreft het klaarmaken van eten, is het belangrijk om rekening te houden met wat hun dochter graag eet. Het is nog afwachten hoe alles zal verlopen: hoe ze zich zal gedragen, hoe ze zich zal voelen en hoe we als ouder daarop moeten reageren. Verder moeten de ouders kijken naar hobby's en andere activiteiten en deze dichterbij huis regelen (Anoniem, persoonlijke communicatie, 7 januari 2025).

Een andere moeder ervaarde veel angst wanneer haar kind terug thuis woonde, vooral uit schrik om haar zoon opnieuw te verliezen. De moeder voelt zich kwetsbaar en bang dat de situatie weer escaleert of dat ze niet in staat zal zijn de juiste zorg en begeleiding te bieden (Anoniem, logboek, 15 april 2024).

6 Sociaal werk

Het sociaal werk speelt een cruciale rol bij uithuisplaatsingen, omdat het de brug maakt tussen het kind, de ouders en de verschillende betrokken hulpverleners. Sociaal werkers begeleiden zowel het proces van de uithuisplaatsing als het traject van een mogelijke terugkeer naar huis. Ze ondersteunen het kind en het gezin om de omstandigheden te verbeteren. Naast de veiligheid van het kind, wordt er ook ingezet op het bevorderen en herstellen van familiebanden en de zelfredzaamheid van het gezin.

Een uithuisplaatsing is gericht op het doorbreken van negatieve patronen binnen gezinnen, zoals mishandeling, verwaarlozing of structurele problemen zoals verslaving en psychische aandoeningen. Deze aanpak sluit aan bij het streven naar sociale verandering en ontwikkeling, door in te grijpen in de levenssituatie van kinderen en gezinnen en hen perspectief te bieden op een betere toekomst.

Daarnaast speelt empowerment een belangrijke rol in de jeugdzorg. Het gaat om het versterken van zowel kinderen als ouders, door te werken aan het herstel van vaardigheden en het vergroten van autonomie. Bij uithuisplaatsingen is het doel om ouders en kinderen weer in staat te stellen zelfstandig en veilig samen te leven.

Ook richt de jeugdzorg zich op het herstellen van sociale cohesie binnen gezinnen en gemeenschappen. Door begeleiding of andere interventies wordt gewerkt aan het verbeteren van relaties tussen gezinsleden en het versterken van hun verbinding met een ondersteunend netwerk.

Bovendien staat sociale rechtvaardigheid en de bescherming van mensenrechten centraal.

Uithuisplaatsingen vinden vaak plaats in situaties waarin de rechten van kinderen, zoals het recht op

veiligheid, zorg en een gezonde ontwikkeling, worden bedreigd. De residentiële jeugdhulp zet zich in om deze rechten te waarborgen en kinderen te beschermen tegen onrecht.

In het werken met gezinnen uit diverse achtergronden, culturen en levenswijzen is respect voor diversiteit van groot belang. Hulpverleners tonen culturele gevoeligheid en passen interventies aan op de specifieke behoeften en waarden van de betrokken gezinnen.

Daarnaast ligt de focus in de jeugdzorg op het aanpakken van problemen zoals geweld, armoede en verslaving, en het bevorderen van het welzijn van kinderen en gezinnen. Dit sluit naadloos aan bij de bredere missie van sociaal werk: mensen ondersteunen in het verbeteren van hun levenskwaliteit.

7 Conclusie

De impact van een uithuisplaatsing is ingrijpend, zowel voor het kind als voor de ouders. Hoewel deze maatregel wordt ingezet om de veiligheid van het kind te waarborgen, blijkt uit onderzoek en praktijkervaringen dat de gevolgen op emotioneel, sociaal en cognitief vlak niet te onderschatten zijn.

Een uithuisplaatsing is een traumatische ervaring voor zowel het kind als de ouders. Ouders ervaren gevoelens van onrechtvaardigheid en onbegrip. Ook worden ze vaak pas later geïnformeerd over de redenen van plaatsing. Ze worstelen met hun veranderende rol als ouder, waarbij de dagelijkse omgang en controle over hun opvoeding wegvalt.

Iedere scheidingservaring van het kind met zijn biologische ouders heeft negatieve gevolgen voor de persoonlijke ontwikkeling van het kind. Een uithuisplaatsing versterkt de onveilige hechting bij kinderen, door de wisselende opvoeders en het constante wisselen van omgeving. Hoe onveiliger de hechting, hoe vatbaarder voor onveilige invloeden, vooral in relaties. Jonge kinderen lopen risico op groeiproblemen, gezondheidsklachten en vertraagde motorische vaardigheden, terwijl oudere kinderen sociale en cognitieve problemen ervaren. Ook op lange termijn blijven de gevolgen zichtbaar, met verhoogd risico op sociale uitsluiting, schooluitval en zelfs crimineel gedrag.

Een uithuisplaatsing wordt gezien als een tijdelijke maatregel, het is van belang dat het kind uiteindelijk terug naar huis kan keren, indien de situatie het toelaat. Dit gaat gepaard met een aantal uitdagingen.

Een belangrijke uitdaging bij de beslissing over een terugkeer naar huis is de beoordeling van de veiligheid van de thuissituatie, waarbij zowel stabiliteit en bereidheid van de ouders een belangrijke rol spelen. Ook brengt de beslissing onzekerheden met zich mee, doordat toekomstige veranderingen en gezinsdynamieken moeilijk te voorspellen zijn.

Zowel ouders als kinderen hebben het moeilijk met de stapsgewijze aanpak en het tempo. Ouders willen sneller vooruitgang en een terugkeer naar huis realiseren. Er is een gebrek aan perspectief en houvast, doordat het verloop niet strikt is vastgelegd in concrete termijnen.

De terugkeer van een kind naar huis brengt psychologische en praktische uitdagingen met zich mee, zoals het herstel van vertrouwen in het systeem, het opnieuw aanleren van zelfstandigheid en de onzekerheid over hoe ouders met de nieuwe situatie moeten omgaan. Ook de vicieuze cirkel en het hervallen in oude patronen blijft een uitdaging.

8 Bibliografie

- Ainsworth, M.D.S. en B.A. Wittig (1969). *Attachment and exploratory behavior of one-year-olds in a strange situation*. In B. M. Foss(Ed.), 'Determinants of infant behavior', jaargang 4, p. 111-136). London, Methuen.
- Averdijk, M., Ribeaud, D., & Eisner, M. (2017). *The long-term effects of out-of-home placement in late adolescence: A propensity score matching analysis among Swiss youths*. Geraadpleegd op 10 januari 2025, van <https://C:/Users/Demeestere/Downloads/Averdijketal2018OutofHomePlacement.pdf>
- Bartelink, C. (2011) *Uithuisplaatsing: wat werkt?*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van https://www.researchgate.net/profile/Cora-Bartelink/publication/265145883_Uithuisplaatsing_wat_werkt/links/54d9e1950cf2970e4e7d0330/Uithuisplaatsing-wat-werkt.pdf
- Bartelink, C., Kooymans, E., Mourits, E. & Van der Veldt, M – C. (2023) '*Richtlijn Uithuisplaatsing en terugplaatsing voor jeugdhulp en jeugdbescherming*'. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van https://richtlijnenjeugdhulp.nl/wp-content/uploads/2024/01/Uithuisplaatsing_Richtlijn-V4-2023.pdf
- Broadhurst, K., Mason, C. (2017) *Birth Parents and the Collateral Consequences of Court-ordered Child Removal: Towards a Comprehensive Framework*. P. 9. Geraadpleegd op 10 januari 2025, van <https://academic.oup.com/lawfam/article/31/1/41/3065577>
- Browne, K. (2009). *The Risk of Harm to Young Children in Institutional Care*. Geraadpleegd op 7 januari 2025, van file:///C:/Users/Demeestere/Downloads/The_Risk_of_Harm.pdf
- ChatGPT. (2024). *De negatieve invloed van residentiële zorg op de ontwikkeling van kinderen*. Geraadpleegd op 4 januari 2025
- De Clercq, L., Meulewaeter, F., Rowaert, S., Vandeveld, S., Vanderplasschen, W., Universiteit Gent, Vakgroep Sociaal Werk en Sociale Pedagogiek, Roets, G., Roose, R., LiSn B.V., Decoene, S., UPC KU Leuven, Danckaerts, M., & Stuurgroep leden Agentschap Opgroeien. (2022). *Een procesevaluatie van de implementatie van Signs of Safety binnen de Ondersteuningscentra Jeugdzorg en de Sociale Diensten Jeugdrechtsbank en onderzoek naar de betekenisvolle uitkomsten ervan voor cliënt en consulent*. Geraadpleegd op 10 januari 2025, van <https://www.jeugdhulp.be/sites/default/files/documents/Eindrapport%20Procesevaluatie%20Implementatie%20Signs%20of%20Safety.pdf>
- Eimers, D. (2020). Sociale steun. *Augeo Magazine*, 40. <https://www.opgroeien.be/sites/default/files/tool-documents/socialesteun-augeomagazine19.pdf>
- Gedragswijs. (2025). *Hechtingsproblematiek bij kinderen: oorzaken, kenmerken en gevolgen*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://gedragswijs.nl/hechtingsproblematiek-bij-kinderen-oorzaken-kenmerken-en-gevolgen/>
- Gorgon, D. (2024). *Basisopleiding: "Signs of Safety"* [Presentatieslides].
- Jeugdhulp. (2023). *Jongerenbrochure Ondersteuningscentrum Jeugdzorg (OCJ)*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van https://www.jeugdhulp.be/sites/default/files/publications/jongerenbrochure_ocj_2023_web.pdf
- Jeugdhulp. (z.d.) *sociale dienst jeugdrechtsbank (SDJ)*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.jeugdhulp.be/organisaties/sociale-dienst-jeugdrechtsbank-sdj>

Jeugdhulp. (z.d.). *Hoe werkt jeugdhulp?* Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.jeugdhulp.be/over-jeugdhulp/hoe-werkt-jeugdhulp>

Kinderrechtencommissariaat. (2025) *Wat is het verschil tussen vrijwillige en gerechtelijke jeugdhulp?*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.kinderrechten.be/vraag-en-antwoord/wat-is-het-verschil-tussen-vrijwillige-en-gerechtelijke-jeugdhulp>

Koning, N. (2023). *Intergenerationele Continuïteit van Uithuisplaatsing: een Scoping Review* [Thesis]. Geraadpleegd op 10 januari 2025, van <https://gmwpublic.studenttheses.ub.rug.nl/2929/1/Intergenerationele%20Continu%C3%AFteit%20van%20Uithuisplaatsingen%3B%20een%20Scoping%20Review.%20Masterthese.%20N.%20Koning.pdf>

Legemaat, M. (2024). *hechting: de basis van menselijke relaties*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://wij-leren.nl/hechting-hechtingsproblemen.php>

Leysen, N. (2019, 10 oktober). *Elke uithuisplaatsing schudt leefwerelden door elkaar*. Sociaal.Net. <https://sociaal.net/verhaal/ouders-met-kinderen-in-pleegzorg/>

Nederlands Jeugdinstituut. (2025). *Wat is hechting?*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.nji.nl/hechting-en-hechtingsproblemen/wat-is-hechting#wat-is-een-onveilige-hechting>

Opgroeien. (2024). *Jeugdhulplandschap*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.jeugdhulp.be/professionelen/jeugdhulplandschap>

Opgroeien. (2023). *Cijfers op maat: Aanvragen crisisjeugdhulp en niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/aanvragen-crisisjeugdhulp-en-niet-rechtstreeks-toegankelijke-jeugdhulp/cijfers-op-maat#toc-aard-van-de-opgestarte-hulp-via-de-intersectorale-toegangspoort-aandeel-gerechtelijke-hulp>

Opgroeien. (2022). *Cijfers op maat: Verontrusting*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.opgroeien.be/kennis/cijfers-en-onderzoek/verontrusting/cijfers-op-maat#toc-gerechtelijke-trajecten-verontrusting>

Opgroeien. (z.d.). *Ondersteuningscentrum jeugdzorg (OCJ)*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.jeugdhulp.be/organisaties/ondersteuningscentrum-jeugdzorg-ocj>

Opgroeien. (z.d.) *Jij en de jeugdrechtbank*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.vlaanderen.be/publicaties/jij-en-de-jeugdrechtbank>

Opgroeien. (z.d.). *Niet-rechtstreeks toegankelijke jeugdhulp*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.jeugdhulp.be/themas/niet-rechtstreeks-toegankelijke-jeugdhulp>

Pleegzorg. (2015) *Ouderlijke nachtmerrie*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.pleegzorg.be/blog/ouderlijke-nachtmerrie>

Prof. dr. J.M.A.M. Janssens & drs. A.A.M. Kemper. (2014). *Intensieve ambulante gezinsbehandeling: een alternatief voor uithuisplaatsing?*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van https://www.researchgate.net/profile/Jan-Janssens-4/publication/254873471_Intensieve_ambulante_gezinsbehandeling_een_alternatief_voor_uithuisplaatsing/links/544102ad0cf2e6f0c0f484c5/Intensieve-ambulante-gezinsbehandeling-een-alternatief-voor-uithuisplaatsing.pdf

Public Health Network Cymru. (2017, 6 november). *Adverse Childhood Experiences (ACEs)* [Video]. YouTube. <https://www.youtube.com/watch?v=XHgLYI9KZ-A>

Salem, R. S. (2019). *'Tegen mijn hart in' Kwalitatief onderzoek naar de beleving, ervaring en positie van biologische ouders bij uithuisplaatsing. (Door L. De Wilde & Universiteit Gent) [Thesis]*. https://libstore.ugent.be/fulltxt/RUG01/002/784/997/RUG01-002784997_2019_0001_AC.pdf

Seker, S., Boonmann, C., Gerger, H. Jäggi, L., d'Huart, D., Schmeck, K., Schmid, M. (2021). *Mental disorders among adults formerly in out-of-home care: a systematic review and meta-analysis of longitudinal studies*. p.2-3 Geraadpleegd op 8 januari 2025, van Mental disorders among adults formerly in out-of-home care: a systematic review and meta-analysis of longitudinal studies

Sutton, L., & Mannes, M. (2011). *Out of Home Placements and their Developmental Impact on Children: A Review of the Research. International Center for Research and Innovation in Fostering*.

Verenigde Naties. (2010). *Alternatieve zorg voor kinderen: handreiking voor beleid en praktijk*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van https://www.bettercarenetwork.nl/content/17382/download/clnt/34569_Microsoft_Word_-_VWS102919NL__2_.pdf

Visie. (2024). *De jeugdtherapeut: 'soms helpt praten niet meer'*. Geraadpleegd op 7 januari 2025, van <https://visie.net/artikel/de-jeugdtherapeut-soms-helpt-praten-niet-meer>

Vlaamse overheid. (2013). *Decreet betreffende de integrale jeugdhulp*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van https://etaamb.openjustice.be/nl/decreet-van-12-juli-2013_n2013035791.html

Vlaanderen. (z.d.). *Integrale jeugdhulpverlening*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.vlaanderen.be/integrale-jeugdhulpverlening>

Vzw Jeugdzorg. (2024). *Jeugdzorg*. Geraadpleegd op 6 januari 2025, van <https://www.jeugdzorg.be/>